

Szarvas, 1894. szeptember 21. – Békéscsaba, 1966. november 29.

Apja gazdálkodott. A Magyar Királyi József Nádor Műszaki Egyetemen szerzett kultúrmérnöki diplomát. Az első világháborúban végig katonáskodott, a tüzérségnél szolgált. Az 1920-as évek elejétől a Körös-Tisza-Maros Ármentesítő és Belvízszabályozó Társulat alkalmazta. 1933-tól a szarvas-kákai 2000 kat. holdas legeltetési társulat elnöki tisztét töltötte be. A háború utolsó évében a szarvasi Középfokú Gazdasági Tanintézet tanára volt. Mindemellett maga is gazdálkodott. Már a húszas évek elejétől részt vett a Mérnök Kamara munkájában, a harmincas évek közepén beválasztották a Tiszántúli Mezőgazdasági Kamarába is. A húszas évek elejétől tagja a szarvasi képviselő-testületnek, majd a Békés vármegyei törvényhatósági bizottságnak. A harmincas évek elején lépett be a Független Kisgazdapártba, 1932-től a szarvasi szervezet elnöke. Az 1935. évi parlamenti választásokon képviselőjelölt, de 41,4 százalékkal kisebbségben maradt. Szarvas felszabadítása után, 1944 decemberétől szülővárosa képviselője az Ideiglenes Nemzetgyűlésben. A kisgazdapárt helyi szervezete elnöke. Az 1948-ban történt hatalomváltás után visszavonult a politikától. 1949-től nyugdíjazásáig, 1960-ig a 21. sz. Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott.